

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE POSOPORNE JEDNOTE
LASTNINA SLOVENSKE NARODNE POSOPORNE JEDNOTE

Cena glasilov po dogovoru. Rokopis se ne vrača.

Naročnina: Zedinjena država (taven Chicago) \$6.00 na leto, \$2.50 na pol leta in \$1.25 na tri mesece; Chicago \$6.50 na leto, \$3.25 na pol leta, \$1.60 na tri mesece, in za izostanitev \$6.00.

Naslov na vse, kar ima stik s listom:

"PROSVETA"

2887-50 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovene National Benefit Society.

Owned by the Slovene National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.

"MEMBER OF THE FEDERATED PRESS"

Datum v oglepuju n. pr. (Nov. 30-24) poleg vašega imena na naslovu pomeni, da vam je v tem dnevu potekla naročnina. Ponovite jo pravilno, da se vam ne ustavi list.

IN TAKO PRIHAJAJO V DANAŠNJEM GOSPODARSKEM SISTEMU PROTISLOVJA.

Farmarjem bi radi pomagali! Pridobiti jih je treba za administracijo. Toda kako jim naj pomagajo? Z obljubami samimi ne gre. To je pokazala preteklost. Kolikor večje so bile obljube, toliko bolj so farmarji lezli v dolgove. Torej je treba ukreniti drugo pot.

Kakšno?

Polkovnik Harvey, urednik dnevnika "Washington Daily Post" je svetoval, da se naj znižajo mezde železniškim delavcem, da se znižajo prevoznine za tovorno blago na železnicah in se tako pridobijo farmarji za administracijo, ker bodo uvideli, da se administracija trudi njim pomagati. Urednik pravi v svojem članku, da je zniževanje delavske mezd neprijetna reč, ampak če je potrebna, se mora izvršiti.

Ta nasvet bi mogoče našel dober posluh pri administraciji, ako bi bila sedanja uprava prepričana, da ji bo večina v kongresu sledila čez drn in strn. Lahko je sicer svetovati, ampak težko je izvesti take nasvete, ki porinejo upravo še v večjo zadrego.

Tako je na pr. v senatu blok, ki tvori ravnotežje pri važnih glasovanjih. V tem bloku so pa senatorji, ki so za pomoč farmarjev, toda ne na račun železniških delavcev. Oni so odločni nasprotniki, da se pride s poskusom za znižanje mezd na železnicah. S tem blokom mora administracija računati.

In tako zdaj prihajajo iz Bele hiše glasovi, da za enkrat ne bo znižanje mezd železničarjev, ampak prevoznina za tovorno blago naj se zniža, da se pomaga farmarjem. Železnice naj z umnim gospodarstvom v železniškem obratu prihranijo toliko, da bo mogoče znižati prevoznine za tovorno blago.

Kako se naj to umno gospodarstvo izvrši, tega ne povedo ljudje, ki imajo ožje stike z upravo.

Ali mogoče to vedo železniški magnatje?

V vojnem času so gospodje pokazali, da se ne razumejo dosti na gospodarstvo železnic. Železniški obrat bi bil popolnoma odpovedal, da niso železnice prišle pod vladno kontrolo. Cele vrste pohabljenih železniških voz in lokomotiv so stale na železniških tirih in so čakale, kdaj pridejo na vrsto, da jih popravijo.

Pod vladno kontrolo so železnice kmalu okrevale. Gospodje železniški magnatje so se bali, da po končani vojni ostanejo železnice pod vladno kontrolo, in pričeli so propagando, da se morajo železnice zopet vrniti pod privatno kontrolo, da se izboljša železniška služba in da bodo železnice kos nalogam, ki se stavijo nanje. Uspeli so s propagando. Prejeli so lepo odškodnino za vporabo železnic v vojnem času, po vrhu pa še lep dar v milijonih dolarjev, da izvrše, kar obljubljajo in bahato zatrjujejo.

Minulo je že nekaj let od tega. Voznina je še vedno strašno visoka na železnicah, dasiravno so železnice izplačevale tako visoke dividende, da so odločno govorile, da je že čas tukaj za znižanje železniške voznine.

Železniški magnatje ne ganejo nikamor. Pač enkrat so pokazali nekaj volje. Ampak ne za znižanje voznine, temveč za znižanje mezd železniških delavcev. To je pa tudi vse, o čemur se lahko reče, da tvori sposobnosti železniških ravnateljev pod privatno kontrolo.

Kakšno umno gospodarstvo uvedejo zdaj železniški ravnatelji, da znižajo obratne stroške, je po vsem, kar se je dozdaj izvedelo o njih, res velika uganka.

Današnji gospodarski sistem je pač tak, ako se hoče pomagati farmarjem, je treba pritiskati na železniške delavce ali pa na železniške kapitaliste.

Farmarji seveda ne bodo tihi. In najbrž se izkaže, da je Harvey imel prav s svojimi nasveti, ki so govorili, da pride zopet napad na delavske žepe. Železniški kapitalisti bodo pač branili svoje dividende in njih glas bo močnejši kot glas delavcev, kajti gospodarski sistem, ki je uveden v človeški družbi, je kapitalistični, ki nima za tiste, ki producirajo in razdeljujejo produkte, drugega, kot trpljenje in revščino. Enkrat bodo že delavci in farmarji spoznali, da je to narobe svet! In takrat se ne bodo dali ostražiti, da pride gospodarska kriza, ako ne glasujejo za podpornike kapitalističnega sistema.

JAVNA GOVORNICA.

Glasovi članov S. N. P. J.
in čitateljev Prosveta.

Breezy Hill, Kans. — Z dopisovalko iz Pueblo, Colo., sva vendar pripravili precej rojakini, da so se pokurili in prijeli za pero. Kaj pridno se oglašajo z dobrimi nasveti. Da, ako se hočejo kaj naučiti, morajo mene poslušati, pravi neka dopisovalka. Ne bilo bi napačno, saj te bi morda pomagalo, da bi bilo manj prepripor, manj razporok in več zavednosti za strokovno organizacijo.

Malokatera more meni ustreči, mi je očitano. To je res, a nekaj jih je pa vseeno. Bila da sem aktivna pri priporočanju za potrpljenje v družinskih razmerah, a zdaj da prinašam starino na dan. Taka aktivnost ni preslaba, ne zavedni delavci jo podpirajo, ne zavedni kajpada se ne strinjajo. Ker pa nekateri štejejo potrpljenje v zakonu za največjo propagando, zato pa stoji svet še danes na glavi. Ampak da ne potrpiš v delavskih zadevah, če kaže dovolj jasno to, da sem do sedaj še vztrajala v vsaki del. stavki okoli 24 let. Dopisovalki, ki se lahko ponaša s tem, čestitam. Pred tremi leti, to je bilo pred zadnjo 11 mesečno rudarsko stavko, sem bila v bolnišnici in vse poletje sem hodila k zdravnikom. Pa vseeno smo vztrajali enajst mesecev in če bi bilo treba še drugih enajst. Stavka je stavka, pridobljena mora biti, ali pa naj gremo vsi skupaj po gobe. Moji je takrat sam delal, otroci so bili še premali in trda je bila, ampak prebili smo z družino vred vsi. Zakaj bi ne bili lahko taki brez otrok ali samo z enim ali dvema. Učimo se potrpljenja tam, kjer je potrebno in koristno, ne tam, kjer nam škoduje. Ne potrpiamo zatiranja, potrpiamo tešave, ki nam jih prinese boj, da se zatiranja iznebimo.

Poznala sem družino s štirimi otroci, peti se je rodil v prvem mesecu imenovane stavke. Žena je bolehalo leto in pol, devet let pet mesecev stara hčerka je umrla v maju omenjenega leta, žena pa oktobra, mesec dni za tem, ko so pričeli delati leta 1922. Dva mladiča torej v pol leta in šest let. Pa moji je bil s nami na stavki ves čas. Imel je trdno voljo in sreča zavednega delavca. Če so bili v sili in potrebi, se omenjati ni.

E, nisem edina, ki so mi znane prošle kanaske razmere, mnogi jih poznajo, ki smo v kruti stavki spoznali, da se gleda na to, če kdo trga kruh iz ust drugemu, ki je prav tako potreben kot on, če na selo bolj. Primerjanje s razmerami v starem kraju, kjer so bile razmere čisto nekaj drugega, nikakor ni umestno. Kadar gre za izvajanje boljših razmer se pa v stari domovini zavedni delavci ravno tako bojujejo kot tu s potrpljenjem doma, a brez vsakega potrpljenja napram mogoteem, ki tudi ne poznajo potrpljenja, ko delavci iskričajo, samo če mu trpin da priliko zato.

Čitatec mojih dopisov ni še mogel nikdar brati, da sem jaz priporočala potrpljenje onim, ki stavkajo proti gnlim današnjim razmeram, a bila pa sem in sem še za potrpljenje v družini na domu delavca, ker tako je lažje izvajati boljše razmere. Ko bo delavstvo uredilo prijetnejši družabni red, tedaj se bodo tudi družinske razmere izboljšale, ker prišlo bo lahko več izobrazbe, kar je v prvi vrsti potrebno slovečtu, da si bo znal boljše urediti razmere. Potrpljenje pa se je tudi že izkazalo kot dobro zdravilo v družinah: dostikrat je prineslo sloge in sporazumljenje, saj pravijo, da se s potrpljenjem še skeleče rane zamažejo, včasih tudi srčne.

To mislim, da je dovolj prepričevalno in resnično, da se lahko podpisem s polnim imenom. Saj zdrav razum ne vodi drugam. Ali naj priporočamo ravs in kava kot nekaj krepostnega in poučnega? Oslabost in prevzetnost nista čednosti, ki pomagata k sreči poročenega para.

Nihče ne more oporekati, da je porodna kontrola že v praksi v tej deželi, ampak nauki zanjo se ne smejo razširjati. Če bi se vse ženske za to zanimale, bi bilo to tudi postavno, ampak adi se, kakor bi hoteli imeti nezakonitost. Tu nekateri ne črtnajo, da bodimo nepotrpljivi, ko je res nekaj potrebnega, da tudi priporočata delavčeva žena dobi informacije, ko jih mora sedaj na tisoče v pretrani grob vsled napora in nevede.

Ne samo pisariti in jeziti se nad modrimi, ki jih tare družabna ureditev kakor nas in posamezniki ni kriv slabih razmer. Nisem hodila v nikake visoke šole, a prav

dobro se zavedam, da je tako, dočim nekatere dopisovalke, ki mi marsikaj očitajo, česar se samia najmanj ne čutim krivo, se nikdar ne izrazijo tako.

Rada pogledam rudarski žurnal, ki ga dobivamo dvakrat na teden, čeprav ni kakor bi moral biti. V njem namreč šestokrat berem dopis zavedne rudarske žene iz krajev, kjer stavkajo. Lepo je slišati, kako udrihajo po stavkolomelcih, kjer boriteljice ne poznajo potrpljenja. Po mnenju nekaterih bi pa seveda take stvari ne smele v javnost. Zavedne delavske žene, le potegnimo se za naše in naših pravice; ne pustimo, da bi jih nemoteno iskričali brezvestni kapitalizem. Naših sinov ne dajmo, delavske matere, da bi iz njih črpali mogoteci kri in življenje za goli profit.

Ne hvali dneva pred večerom! To bi bila morala upoštevati, ko sem pisala zadnji dopis in se pohvalila, da je v Kansasu še zeleno. Predno so zagledale tiste vrstice beli dan, je še pomorila slana, kar je še bilo. Poljski pridelki so bolj srednji, odvisni od zemlje in obdelovanja. Kder ima dobro zemljo ter je imel priliko o pravem času obdelati, je imel izvrstni pridelek. Pri nas smo imeli par ducatov koruz in marsikdo je vzkliknil, če bi bilo sto akrov take, jaz pa sem odgovorila, če bi je bilo dvajset, da bi bila zadovoljna. Če človek gre ven iz industrijskih naselbin v pokrajino po deset in dvajset milj, vidi lepe farme, da ga res miče nanje. Nisem farmarica, ali kot se reče, no, rada pogledam po njih, saj sem tudi jaz gojila željo naseliti se na nji. Ali mož ni bil kaj zadovoljen in ostali smo v premo-garski industriji, odvisni od zalutka.

Vrtnih pridelkov je bilo v izobilju za onega, ki je hotel delati. Resnica, če ni dela, ni jela se dosledno udeležuje za delavski sloj. Sadja ni bilo veliko, a napolnilo smo posode za konzerve z vrtnimi pridelki in sadjem vseeno. Nekatero delavske žene so spravile celo od 300 do 500 steklenic, a farmarice po tisoč. Naše kleti izgledajo kot prodajalne. Temu je pomagalo, kar sadje ni bilo drago.

Jesenske solate imamo letos precej. Dala sem jo še komu za dar, a včasih tudi prodala, kajti vrt imamo ob cesti in večkrat pride kdo vprašat, če prodam. Ako bi jo mogla ohraniti pred hudo zimo, do spomladi bi je imeli.

Farmarji tu lastujejo od 40 akrov sveta naprej do 300. Kar je manj kot 40 akrov, se še farma ne imenuje. Pred nedolгим je umrl v Girardu rojak, ki je zapustil 1500 akrov zemlje. To je pa še lepa farma, kajne!

Neurede se dogajajo danes. Pred tedni je Američan povozil z avtomobilom dečka Walterja Čemašarja do smrti, star je bil 12 let, sin slovenskih staršev mr. in mrs. Andrew Čemašar. Oče je po poklicu kovač. Deček je bil v gledališču in nesreča se je pripetila le nekaj jardov od doma. Brezskrbnejši je vozil brez luči, ko je bilo za sedem zvečer in še v "ročah" je bil. Gazolin in alkohol kakor znano ne prijata skupaj. Hotel je bežati, pa so ga prijeli in izročili roki pravice. Doma je blizu Mulberryja, Kans.

V štirih milj oddaljenih naselbin št. 50 Central družbe pri Girardu si je končal življenje rojak in član S. N. P. J. John Lipovšek, samec 36 let, kot že poročano.

Nesreča je zadela tudi Antona Blatnika, kateremu se je omračil um nekako junija meseca. Pred mesecoma so ga morali poslati na zahtevo zdravnika v umobolnico, oz. v sirotišni zavod. Doma je iz vasi Gorenje Dule pri Skočejanu na Kranjskem. Član je dveh podpornih organizacij, in sicer št. 63 S. N. P. J. in A. S. B. P. D. št. 11 v Breezy Hillu. Star je okoli 57 let; nima tu nikakih oljih sorodnikov, žena mu je umrla pred kakimi šestimi leti, menda še za časa svetovne vojne v stari domovini. Zelo hudo je, če je človek bolan, a še huje, če ni pri zdravi pameti, ker ne ve, kaj dela.

Delavske razmere na boljsem koncu niso zaniž. Upati je vendar, da nastopijo mrzli dnevi, da bo boljše. Čast in hvala Mohamedu. Kuliš bo torej ostal pri krmilu, če Allena dobimo nazaj pa Bitterja, potem bodo stavkocarki varni. Prišakovati je, da novoizvoljeni governor Ben S. Paulen ne bo dosti zastajal za Allenom. — Frances Sinkovec.

Brez znanja angleškega jezika ne prideš nikamor. Spoznati si to znanje, ako ga še nimáš. Naročiti "Slovensko-angleško slovarico" lahko je lahko in ima na prodaj Kajševna motica S. N. P. J.

SLIKE IZ NASELBIN.

York Sun. Pa. — Nekateri rovi obratujejo pri nas po dva do tri dni, tako, da se zasluži ravno kruh. Premnogi hodijo po cele milje za delom, drugi pa so sploh brez posla.

Tako se imamo v demokraciji. Kapitalist ne gleda, če molli ali ne, samo da mu garaš, kadar te rabi.

Čitam razne liste in iz čitva razvidim, da je še najboljša naša Prosveta, glasilo S. N. P. J. Seveda, dobi se tudi človek, ki nima pojma o tem, pa pravi, da mu ni nič za Prosveto in da jo prav lahko vržemo stran. Drugi je prilično ravno tak, kajti, ko jo prinese s pošte, vrže jo za ogledalo, kjer se praši toliko časa, dokler jo kdo ne vrže med smeti.

To ti je izsozbraza! Mesto da bi gledali za poukom, ga zametujejo. Toliko bolj pa se nekateri zanimajo za netenje sovraštva med delavstvom in brzo sklepetajo, že morejo o svojem bližnjem kaj povedati. Tako je na primer super pri nas brž vedel o meni, za kar mi pa nihče ne more škodovati, ker nikomur ne gre mar, če so moji otroci kršeni ali ne. To je moja stvar in me ni nič sram, kakor nekateri mislijo, da bi me moralo biti. Poročil sem se civilno in ne bom pustil svojih otrok zastrupljati.

Ampak dejstvo, da imam svobodo in lahko delam vsaj v tem oziru po svojem, ne zadostuje, da bi se ljudje zadovoljili. Gornje naj bo vendar v pojasnilo onim, ki imajo toliko zabavljati.

Bil sem v Lietthu, kjer sem slišal, kaj vse si izmislijo ljudje. Govore si, da sem "restal" J. Močnika zaradi suhaške postave. Deset dolarjev dam nagrade tistemu, ki mi pove, kdo se je to izmislil in rekel, da se bo potem opravičeval, kje drugje. — Peter Pavlovich.

Chicago, Ill. — Ali bo kdaj prišel čas, da se bo delovno ljudstvo spamevalo? Kakor je razvidno iz dnevnih dogodkov, ni dosti upanja za sedanjo generacijo. Delavci pač nima samozvesti in svojega spoštovanja. Sebičnost, zavist in nezavednost so njegova kronična bolezen, in akoravno je pozna, ve, da ga žene v pogubo, je toliko trmast, da se je neče otresti. V svoji zaslepljenosti drvi v prepad. In sploh z zavestjo, da je konkuriral, čeprav je s tem izdal samega sebe, svoje otroke, brate, sestre in svojega bližnjega! Ako se pridrež z njim v pogovor, bo argumentiral in poudarjal, da je napreden in da bo storil ves, kar je za naprednost. Pobijal bo današnji krivični sistem, ko pa nastopi dan in pride ura za vstop v bojne trume napredka, ga pa ni. Ni ga, da bi se za najmanj žrtvoval, ne duševno, še manj pa gmočno. Tako mora sam kakor vsi ostali dalje prenašati težo današnjega sistema.

Da je res tako, so nam pokazale ponovno zadnje volitve in uverjuje nas drugi dnevi dogodki. Vesel pa sem v zavesti, da v resnici napreden element se ni in se nikdar ne bo prestrašil. Ne boji se težen, ne žrtvovanja, temveč gre in bo še naprej s pomočeno močjo do cilja svobode. Upajmo, da tudi onim razsvetli duh razum in bodo nekega dne spoznali svoje zmoto, stopili v napredne vrste moralno in duševno ter pomagali pri osvoboditvi delavstva od vsega gorja.

Ze prvi dan po volitvah je prišla govorica, da bo mezda znižana, kar se je tudi takoj uresničilo. To je prvi udarec, drugi slede. Kar pa ima vsaka stvar slabe in dobre strani in se tako tudi naglašje, je dobra reklama za progresive in naprednjake. Vsi, katerim je obstoj in svoboda pri sreč, na delo. Treba se je pripravljati takoj. Ako vsak, ki je za napredek, pridobi vsaj dva, ne bo se nam po prihodnjih volitvah zgodilo kot danes, temveč bo ravno nasprotno.

Želim tudi sporočiti žalostno vest, da je jednota in društvo Slovenski dom št. 86 izgubilo brata Mihaela Petričiča. Praj je bival mnogo let v Kansasu in zadnje leto pa je prišel v Chicago, kjer je je zadela smrt. V življenju je bil naprednjak. Njegov pogreb se je pa vršil po katoliškem obredu. Bili smo tudi v cerkvi, kakor že mnogokrat, kjer pa kakor vedno nismo slišali drugega kakor prav masine skozi vso pridigo, ko je duhoven udrihal po nas. Očitno se posvečeni ni brigal za dušo umrlega, temveč je razbiral je, da moramo vsi hoditi v

cerkev, drugače je ves delo z m litvami zaniž. Rekel je:

"Cerkev se mora podpirati, plačati \$10 ali \$25 ni nič. Gara tiram vam, da za vsaki dolar, ga date, jih boste prejeli deset nazaj." (To je pa res lepa inv sticija, če bi bil garancijo pod kdo drugi, da bi tudi kaj držal. Proti zadnjemu je rekel tudi t "Po kaj ste vi prišli? Vi nima pravice sem hoditi, vi bi ne im priti sem, ker to vam nič ne p maga."

Neštetokrat je že bilo ena poročano, a vseeno se ljudje spametujejo. In resnica je, kaj je tudi duhoven rekel, da mu daj ne more pomagati. On ga bo ponesel v nebesa, to je goto Pokopavajte torej ljudi v isti smislu, kakor ste živeli.

Se eno imam. Društvo Slovaški dom, št. 86 bo pridrelo vese eo v soboto dne 6. decembra Prudential dvorani na voga North ave in Halsted. Ne bom ročal, kaj bo vse na veselici, r ven zabave in plesa, samo to i čem omeniti, da veselični odb tako neprenehoma dela in p pravlja, da vsi, ki se hoste vese ee udeležili, boste zadovoljni, oni, ki bi slučajno izostali, bo obkalovali. Torej je najboljšje, pridete vsi. Na svidenje dne decembra!

Pozdravljam vse brate inest širom Amerike. — Louis Sker nek.

Staunton, Ill. — Kakor smo postali, tako bomo ležali za n daljna štiri leta. V našem me je bil volilni izid še dosti povelje Z veliko večinoma sta dobila I Follette in Wheeler, kar je izgle da so delavci organizirani stoo stotno. Če bi bili po vseh držav tako volili, kot so delavci v n naselbini, bi gotovo imeli za p hodnjega predsednika LaFollette Tu je bilo tudi veliko zaniman za tretjo stranko. Prodajali znake LaFollette in Wheeler, ki jih je bilo večinoma opaziti p naših rojakih, ali tisti, ki jim veš za dolar, si seveda znaka ni nabavili, da bi s tem pomagali kampanji. Za agitacijo napreda stranke ni centa, za šport pa d tti cvenka, čeprav siromak že st ji z eno nogo v grobu.

Drugi dan po volitvah me vprašala članica S. N. P. J., je sploh vredno iti na voliče, mef sem dosti truda, da sem i prepričal, da je neobhodno p trebno da gre vsak na voliče kadarkoli so kake volitve, tolik časa, da se potlačita stari gar in ne bo imela denarna mošn toliko vpliva na volitve.

Za volitve je treba, da se zamamo vsepovsod, ne samo pri d lavnih tudi pri domačih, aktiv moramo biti celo pri družinski i jednotah. Kjer je demokracija, i moramo znati izrabiti. Povsod kjer se pokaže brezbriznost voli cev, imajo političarji priliko, d jo izrabijo in se okoričajo na r čun nemarnosti volilcev, ki se n očejo poslužiti svojih pravic. On imajo navažno svoje krdelo k moveev, ki pritrldijo, in tako i njih zmaga, ako se ljudstvo ne z nima in to dopusti.

Meseca decembra imamo dru itvene volitve. Ali je zanje dovol zanimanja. Ne sledimo Ribnica novemu pravilu, ki se glasi, d mora starina voditi, čeprav i slepa, ker mladini ni zaupanja p pobrala bi denar, ker nič nima. Takih nazorov je stara garda v ameriških političnih strankah, k če le more zatre vsakega, ki pri de z novimi nazori, samo da bi o stalo pri starem.

Čitateelj iz Clevelanda, ki piše da imajo že skoro preveč pridedi tev, naj se zateže v našo naselb no, tu se bo hitro spočil, ker p nās se s tem ne moremo pohvaliti kar oni točl, čeprav imamo v bla garjni čez petsto, ki jih je pridlo bila mladina.

Delavske razmere so kot povsod kar je izvoljen priljubljenec sta rih gardistov. — Frank Lubich

ROJSTNO SPRIČEVALO ZA NOVOOROJENČKE V PENN. SYLVANIJL

Država Pennsylvanija v sodelo vanju s federalnim urdom za ljudsko štetje je od oktobra začela izdajati staršem vsakega novorojenčka uradno obvestilo, da je bilo rojstvo registrirano v držav nem kapitolu. Ta obvestila bodo loške oblasti sprejemale mesto uradnih rojstnih spričeval (birth certificates), za katere so starši morali dosedaj plačati neko pri četi neko pristojbino.

Starši, ki niso dobili tega obve stila, naj se obrnejo na državni zdravstveni urad (health department). Dokumenti o rojstvu so velike važnosti in starši naj jih dobro čuvajo. — F. L. I. S.

